

[Birthe Hansen]

Derudover har jeg lidt svært ved at takke ministeren, fordi jeg føler, at vores minister for kultur ustandselig sådan rent billedlig talt slår ud med hånden og begrundet alle afvisninger med rigets almindelige økonomiske situation og med, at så skal man tage et andet sted inden for rammerne. Jeg synes, det er meget trist, at man som minister for kultur egentlig ikke lægger – og så må ministeren undskylde – lidt mere sjæl, lidt mere engagement i at arbejde for at få nogle ekstra midler til dette område.

Hvad er det egentlig, ministeren vil bruge en ministeriel langtidspanlægning af anlægsprojekter til? Hvad er det, ministeren vil bruge rapporten om et museum for nutidskunst til, når man kun slår ud med hånden og siger, at der ikke er mulighed? Det er vel egentlig nyttesløst og egentlig at foregøgle, at der skal ske noget, når ministeren nedsætter et udvalg til at komme med en rapport og man så alligevel ligesom skubber det hele fra sig.

Jeg synes også, det er en lille smule urimeligt af ministeren at nævne, at Statens Museum for Kunst skønner, at der skal bruges 134 mio. kr. Jamen ministeren glemmer at nævne, at det er over en halv snes år. Det er jo ikke i 1989, de penge skal bruges.

Det, ministeren overvejer, er måske det, man fra Statens Museum for Kunst har været bange for: at gøre museet til en slags udlånsvirksomhed. Så vidt jeg har kunnet høre og læse mig til, har der været nogle ønsker fremme fra en eller måske endda flere nordsjællandske borgmestre om, at de kunne da sandelig godt tænke sig – her vil hr. Helge Sander jo så nikke og sige: Jamen det var da dejligt – at udsmykke kommunale kontorer og skoler med nogle af de ting, som Statens Museum for Kunst i dag er nødsaget til at opmagasinere på grund af pladsmangel.

Er det det, ministeren ønsker? Jeg har nemlig ikke hørt ministeren nogen steder, hverken i skrift eller tale, afvise dette. Er det i overensstemmelse med museumslovens ånd og bogstav, at Statens Museum for Kunst skal aflevere til kommunale kontorer og folkeskoler? Det ville jeg da meget gerne have et svar på.

Når jeg har sagt det, vil jeg meget gerne takke den socialdemokratiske ordfører, ordføreren for det radikale parti og for Fælles Kurs.

Til hr. Søren Hansen vil jeg godt sige, at jeg var meget glad for hans ord. Jeg synes også, det

er trist, hvis det bliver sådan, som hr. Søren Hansen forudså, at det var ægget, der kom før hønen.

Jeg vil ikke i dag – det synes jeg heller ikke vil, for det er reelt ikke det, der ligger i vores forslag – gå ind i en diskussion om stedet. Det, vores forslag indeholder – det synes jeg også, hr. Bernhard Baunsgaard klart sagde – er at få sat nogle penge af på den kommende finanslov og på de kommende finanslove, så man kan begynde at købe ind.

Det er da rigtigt nok, som fru Annelise Gotfredsen sagde, at det er noget kedeligt noget at begynde på den måde, når man i forvejen har pladsmangel. Nu er der det at sige til det, at det jo ikke er sikkert, at det er den samme regering, der sidder om nogle år, hvor man eventuelt har fået indkøbt noget. Det kunne godt være, at en anden regering kunne finde mulighed for at finde lokalerne til den tid.

Til fru Annelise Gotfredsen vil jeg også godt sige, at det skader nu ikke at have drømme. Det er virkeligheden, der kan være hård og barsk, men drømmen om at få skabt et museum for nutidskunst her i landet er en drøm, der er god at have. Hvis ikke vi har nogle drømme, så er det egentlig så ligegyldigt med forfærdelig mange ting, for så har vi heller ikke visioner om noget, så ønsker vi ikke at ændre på nogen ting.

Til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg sige en ekstra tak, fordi der i hr. Bernhard Baunsgaards ord lå noget meget konkret, noget med noget økonomi. Vi vil da være glade sammen med hr. Bernhard Baunsgaard, hvis vi kan få ført det igennem, sådan at det ene forslag kan hjælpe det andet i gang.

Bortset fra Fremskridtspartiet er alle positive over for selve tankerne.

Jeg vil da godt slutte med at sige tak på kunstens vegne. Ligesom med børn, som vi har snakket om ved det tidligere forslag, har alle så meget kønt at sige. Der er bare det, at når det kommer til det reelle, når det kommer til kroner og øre – det hænger jo mange gange sammen – så batter det ikke rigtig med de kønne ord alene.

Jeg håber, ministeren vil tage sig tid til at udbyde lidt mere, hvad det egentlig er for tanker, ministeren gør sig. Jeg blev ikke helt klar over, hvad det var, og på hvilken måde ministeren ville forsøge at afhjælpe pladsmangelen med hensyn til udstilling og måske også med hensyn